

Preceptorii... mătură!

— Inconștiența unor notari —

Ne permitem și noi odată, să am apărarea preceptorilor, funcționari cari fac treaba cea mai bună pentru stat, dar în schimb, primesc cel mai mic salariu. Dar sunt trei categorii de preceptori, — de oraș, preceptori pur și simplu și preceptori de agenție, trebuie să precizăm că ne vom ocupa de acești din urmă, pentru că situația lor este mai mizerabilă. Nu prin chiar faptul că formează cea mai inferioară clasă de preceptori, ci pentru că rezidenți în sate mărunde, sunt la dispoziția unor notari, cari nu înțeleg de oarecând sunt oameni de 100% — nu înțeleg să trateze pe alții semeni de ai lor așa cum dictează cele mai elementare reguli ale burocratului simț... Dar să trecem. Ni se amintea că cazul unui notar din județul Aradului, — ungur în profesie, neștiind bine românește, — care nu pune la dispoziția preceptorului de agenție nici măcar omul de serviciu necesar pentru menținerea curățeniei în birourile agenției. Dar dacă nu face treaba

aceasta, se ocupă în schimb cu alta: vrea anume *musai* să mute percepția de agenție din comuna în care notarul se lăfăsește, nu știm în baza căror merite. Fiind vorba de merite, credem că distinsul și filantropul notar, a ajuns în comuna din imediata vecinătate a Aradului, în baza altor merite decât în a celor pentru cari în 1918, a fost condus din comuna Macea în bătaia galbenă și lipicioasă a ouălor cari i-au căzut pe cap, drept recunoștință și manifestare de simpatie din partea locuitorilor. Este?

Tot în legătură cu purtarea tiranică a notarilor, unși cu toate onorurile și obișnuințele să-și ducă primarii de nas, un controlor din Administrația Financiară ne povestește, că fiind în județ la inspecție, a primit plângerea unui preceptor care i-a arătat că notarul — de astă dată *român* — refuză să-i dea un om de serviciu ca să măture birourile agenției, fiind el — preceptorul — nevoit

să pună mâna pe mătură pentru a-și face curățenie.

Credem, că menirea preceptorilor este alta decât să se transforme în servitori de birou mai cu seamă că sunt aglomerați până peste cap cu lucrul. De aceea, cerem conducătorilor Administrației Financiare, să aducă la cunoștința dlui prefect aceste cazuri, cerându-i ca în contra notarilor cu astfel de purtări neomenești să ia măsurile de rigoare. Căci e inadmisibil, ca un notar, fie el ungur sau român, tare pe faptul că are un protector politic, sau că în timpul anilor de „notărășit” și-a adunat o mulțime de parale sau și-a cumpărat casă în centrul Aradului, să-și permită astfel de purtări față de niște băceți tineri, ca preceptorii de agenție, cari sunt bucuroși că au un loc unde să doarmă și o bucată de pâine pe care numai ei o știu cât este de amară. Și apoi îi vom mai vedea pe domnii notari și în altă... ipostază!

Radu Baltag

Pentru Leon Blum

Se știe că în Franța dela venirea Leon Blum și a comuniștilor săi, grevele muncitorilor se țin lanț.

— Ai văzut — spunea cineva — muncitorii francezi sunt de trei săptămâni în grevă și Leon Blum nu poate face nimic. E, să fiu eu în locul lui, le-aș arăta eu grevă... — Cum?

— Printr-o simplă ordonanță!

— Prin simplă ordonanță?

— Da. Aș da o ordonanță prin care introduc repausul duminical pe o perioadă de o lună. Ori în momentul când ordonanța ar intra în vigoare, grevele ar dispărea pentru că nimeni nu mai lucra...

Idonție ideală...

Două cucoană vorbesc:

— Tu cum te împaci cu bărbatul?

— Simplu: vara eu sunt la Constanța, el la Sovata iar iarna trăim la Pârșibuș...

— Cum te numești?

— Mitică!

— Dar tatăl tău cum se numește?

— Nu știu pentru că numai Sămădăria se va desbăte procesul pornit

— Mama pentru a primi pensie alimentară pentru mine!...

— Cum te numești?

— Mitică!

— Dar tatăl tău cum se numește?

— Nu știu pentru că numai Sămădăria se va desbăte procesul pornit

— Mama pentru a primi pensie alimentară pentru mine!...

— Cum te numești?

— Mitică!

— Dar tatăl tău cum se numește?

— Nu știu pentru că numai Sămădăria se va desbăte procesul pornit

— Mama pentru a primi pensie alimentară pentru mine!...

Poftiți!... Ne mai văzut, ne mai auzit!

Zilele trecute s'a publicat lista cetățenilor streini, a căror cerere pentru prelungirea șederii în țară, a fost respinsă. Și numai în Arad sunt 81 de aceștia, iar printre ei figurează și Siegfried Deutsch, proprietarul magazinului de ghetă din fața Adm. Financiare. Că i s'a respins cererea, bine i s'a făcut, însă jidanul naibii — Deutsch e jidan austriac — sub pretextul că pleacă la băi, a șters-o din Arad, probabil în Capitală, pentru a se aranja astfel, încât decizia comisiei locale pentru controlul streinilor, să fie anulată, în ce-l privește, cu ocazia judecării apelului. Că va reuși să se aranjeze sau nu, vom vedea, noi însă-i semnalăm tribulațiile.

Și o facem, fiind în credința, că facem publicului arădan un serviciu, pentru că acest cetățean strein, își bate joc de clienții ce-i intră în prăvălie. Cităm un caz din cele multe:

I s'a dus o pereche de sandale femeiești de culoare albă — cumpărate din prăvălia lui — pentru a li se pune pingele noi. Angajatul întrebat cât face reparația, a răspuns: 120 lei. A fost întrebat dacă pot curăți sandalele.

Desigur, — a răspuns angajatul — le curățăm foarte bine. După

masă la 6—7 sunt gata. Și au fost... peste două trei zile, dar necurățite. Sandalele au fost trimise pentru curățit, acolo le-a uitat Dumnezeu, iarăși vre-o două zile, iar când s'a trimes după ele, tot necurățite erau. Dar ca să facă față lucrurilor, un angajat, a luat o bucată de „glaspapier” (șmirglu) și le-a frecat ici colo, pe unde erau mai murdare... Iar pentru a fi pe deplin edificați asupra felului cu firma Deutsch își servește clienții, mai adăugăm că nu s'au împlinit nici trei săptămâni dela pingelirea sandalelor, până ce talpa sandalelor era iarăși găurită!...

Poftiți la Deutsch!... Ne mai văzut! Ne mai auzit!

P. S. — Informatori obiectivi, trebuie să anunțăm că Deutsch a sosit în localitate!

Adevărat profet

După încheierea anului școlar, Ionel se adresează tatălui său:

— Tăticule, tu ești un adevărat profet nu ca d. Goga...

— Cum așa?

— Uite, d. Goga de trei ani tot spune că vine la putere și tot în opoziție e. Iar tu, numai dela Paști încoace ai spus că eu cad repetent și am și căzut!

Zabb Pișta a fost!...

Avem mulțumirea nefericită de-a încrusta pe răbojul activității noastre hebdomadare, un nou și răsunător succes, îndeajuns de apreciat de cetitori.

Zabb Pișta, zvârlușul cocoșat în fruntea treburilor publice, nu mai este nici consilier comunal și nici reprezentant al comercianților în comisia interimară.

Ar fi locul să-i facem aci un panegiric, mai ales că datele biografice le-am publicat până acum, și pe baza acestora a fost zvârlit peste cap, aplicându-i-se și un picior în părțile carnoase!

De câțiva ani omul acesta a fost suspect, dar nimeni n'a reușit să-l sîntuiască la locul pe care-l merită!

Datorită mult grațioarelor documente publicate de noi, în dorința de-a purifica coclaurile publice, Zabb Pișta a fost gonit din locul pe care-l ocupa fără merit!

Suntem în același timp recunoscători d-lor Dr. Ioan Groza și Dr. Romul Coșoiu, cari apreciind gravitatea acuzelor ce le-au adus lui Pișta-Spermanțel, l-au zvârlit din Comisia Interimară.

În ce ne privește, închidem dosarul voluminos a lui Zabb Pișta, cu mențiunea că atunci când această tristă figură a orașului Arad va mai încerca să se ridice pe primul plan al vieții publice, îl vom sîntui din nou la stâlpul infamiei, pe care de-aci înainte nu trebuie să-l mai părăsească!

Ne-am saturat să mai fim conduși de toate lichelele ce-și schimbă naționalitatea ca alții izmenele. Și Zabb Pișta, a fost dintre aceștia.

Noi, aceștia dela „Bravo!” ne facem un titlu de mândrie din faptul că datorită nouă, Comisia Interimară a orașului Arad, s'a curățat definitiv de pata prezenței lui Zabb Pișta în ea!

...Aceasta este, domnilor preținși intelectuali, atitudinea noastră reprobabilă!

REDACTIA

Răspuns

Nae Gurărea, a fost zilele trecute la Nădlac. Cineva l-a întrebat:

— Dta ești fratele mai mic sau mai mare al directorului dela „Bravo”?

— Domnule — a răspuns Nae — eu sunt fratele mai mic al fratelui mai mare și fratele mai mare al fratelui mai mic!

Nădlac

— Consiliul comunal a refuzat cererea unei societăți românești, care a cerut să-i dea vre'o câțiva stâlpi, vre'o 2—3 bucăți scânduri, și să-i aducă, cu trăsura primăriei, niște pământ și nisip, pentru repararea arenei de tenis. În timp ce se refuză acestea, *Juraj* — bolșevicul — se plimbă cu trăsura primăriei, iar stâlpi și scânduri, se dau numai tăuților... partizani de ai liberarilor! Ce ziceți! Treabă-i?

— Pătru cela lu' Gazda Todor, își face de cap cu... șahul. Noa, că trăbă! Ei, dar mai vrea să fie și... hamal! Zău?

— Am putea ști ce face șeful de montă, când „stăpânul” nu-i acasă?

— Alduitele noastre domnișoare, că tare de treabă mai sunt! Cum scriem ceva de una, cum se simt vre'o zece.

— Popa Niculaie e amărît că Anka nu-l mai vrea! De vre'o 3 zile n'a mai fost pe la el. Deh, s'o fi urît de „cura de soare”...

Sănnicofaul-Mare

— *Ion Stâr(leză)* toată ziua se plimbă agitat cu bastonul nou, cu care i-au... muiat spatele cu ocazia proțășului avut, nu de mult, în chestii penale.

— „*Urlando Furioso*”, zis „*Instructorul*”, mai zis și „*Căcărează*”, împreună cu reprezentantul său legal *V. I. Tarca*, se ocupă, mai nou, cu înscrierea secției de foot-ball la federație. Bagă de seamă că aici nu-i rost de... instalarea „băii” pe care ai comandat-o!...

— *Ghiță-Burtă-Gramafonul* nu se mai plimbă cu „Citroenul” deoarece n'a cules recolta de grâu. — Grăbește-te puțin Ghiță, să nu o bată grindina și să rămâi fără benzină.

Buteni

Doamna din Buteni, care nu de mult a zburat, s'a lăsat cu parașuta într-o comună din apropiere de unde bărbatul — în urma evenimentului — cu lacrimi în ochi, de bucurie și cu brațele deschise a prins-o aducându-o acasă.

...Păzește-o șefule să nu mai zboare, că n'o mai prinzi.

— Cineva voind să facă cură de lapte, a profitat de ocazie pe când nu era nimeni în bucătăria vecinului și găsind o cratiță cu lapte pe cuptor ia zis: hai! că dacă nu vii, te duc.

Hălmagiu

— Toți ferarii din loc și jur, sunt convocați pe ziua de 15 Iulie la „Șortoc” în localul președintelui Laia a Lupeșului, pentru a se stabili data precisă când se vor ține „examele”, pentruca acești ferari să-și poată ridica „diplomele” în urma practicei făcute la țigani cari au fost pe aici în săptămâna trecută.

— Marele creator de vii, ala din Ciungănești, nu poate face nimic până nu i se aduc „țviekerii” dela Scheraie!...

O rușine

Pe B-dul Carol și pe str. Dumbrava Roșie, în cel mai frumos cartier al orașului, sunt câteva locuri de casă, goale. Adică vorba vine că sunt goale, căci de fapt sunt pline de burueni și mărăcini, încât par niște pete negre pe albul imaculat al mătășii.

Rugăm primăria să impună proprietarilor respectivi aducerea în regulă a locurilor de casă.

Vin minișan, 10 Lei kgr., 1 pahar de bere 5 Lei, mâncări mai efine la **Restaurantul București**, Arad, Piața A. Iancu 10. Proprietar: Traian Crisfea

Drasztyl Ferencz și „Electrica SAA”

Al treilea la rând! Altă figură co-coțată la conducerea întreprinderii românești (?) „Electrica S. A. R.”. În primul rând acest specimen sosit în Nădlac din cele patru colțuri ale lumii, se manifestă ca mare-român. Ajuns în contact cu minoritarii, se transformă, subit, în ungur. Ungur — domnilor — sunt nu român. Și ca să dea dovadă, la un match de foot-ball, cu o echipă românească, rupe piciorul unui jucător român. A fugit ca un laș și — pare-ni-se — a fost ascuns în casa unui fost comisar de poliție. Dispare din Nădlac și nu-l vedem decât peste 3-4 ani. De data asta vine mai... sovunist.

Domnii dela „Electrica”, îl angajează ca electrician... specialist. Cu ocazia „curățirii” elementelor dubioase dela uzină, a fost sacrificat. La intervenția unui domn este repus în serviciu, cu un scop anumit.

Urmează apoi, demiterea directorului, la care a contribuit, ca „spion”.

După concedierea directorului, biroul a fost prelat lui Maior. Săpă și sub acesta, până-n sfârșit! ajunge cea ce dorea de mult: șef în birou.

Azi este șef de birou, și mâna dreaptă a lui Harsány. Că face „mizerie” românilor, pe la cari umblă să-i încaseze, nu mai spunem, nu amintim nici alte porcării comise tot numai față de români.

Vrem totuși să aducem la cunoștința conducătorilor, că la moartea regretatului președinte al întreprinderii, s'a exprimat foarte necuvincios, față de răposat (n-este rușine să reproducem cele spuse). Dacă ține actuala conducere să știe ce, îi stăm la dispoziție.

...Și totuși, este menținut numai să ne facă nouă dela „**Bravo!**” necaz! Nouă nu ne e necaz, dar lor le poate fi rușine!

Radu Ciobanu

Măcelăria Țisca Adam Arad, Strada Col. Paulian No. 11,

vinde în mic și mare, carne de vită, vițel, porc, miel, cu cele mai reduse prețuri. Onor. public e rugat să cumpere cu toată încrederea numai dela măcelăria mea

Colțul vameșilor

Nu ne-am ocupat de mult de vameși, dar acum trebuie s'o facem. Controlorii au primit — pentru ușurarea serviciului — biciclete noi de câte 5000 lei una. Și vrem să se știe că bicicletele le-au primit pentru a se transporta mai repede dintr'un punct în altul, pentru a împiedeca matrapazlăcurile vameșilor și nu pentru a se plimba. Apoi d-nii controlori să-și facă acum datoria cum se cade, iar dacă nu știu cum s'o facă, să poftască pe la noi că le spunem tot ce vreau!...

Greva sudorilor

dela fabrica „Astra” preocupă încă Inspectoratul Muncii precum și fabrica. Aceasta nu vrea să satisfacă doleanțele sudorilor pe motiv că „n'au cartea de lucru de sudor”. Recunoaște însă că ea — fabrica — i-a făcut sudori electrice, ținând școală anume cu ei.

Apoi, cum vine treaba asta:

Când îi vorba să te lauzi cu ei, zici că sunt sudori și că 'n fabrică au învățat, dar când să-i plătești zici că s'acătusi și-i plătești prost.

Și-apoi, când au cerut în Aprilie majorarea salariului, de ce direcțiunea a majorat — se spune — numai la doi unguri?

Abonați „Bravo”!

Măncați la Arad la restaurantul gării

Zilnic ciorbe și tot felul de mâncări românești. Grătar special: mititei, fleici, mușchiuleț, antricoate, etc.

Vinuri alese din pivnițele cele mai renumite. Pelin de Drăgășani. Prețuri mici

Condus de

Ilie Mohor

Vinga

Celui ce în no-trucut din... consideră pt. G. S. meseria... Hicist... riscontă.

Nu ști să-ți revanșezi în versuri...

Ah! Ea te înfleg, de ce să te lupfi... Vreodată, că d'atunci nu-ți observă... Mai bine spargi-i capul și spală apela.

Lugo

— Nicolae Cireșan a fost o rând avansat la gradul de mare-spectator al Ierusalimului. Prin mare toți cei cari doresc să se la Ierusalim, se vor prezenta pentru viză pașaportului.

— La noi e ceva extra... unde de dragoste așezat într'o cofetărie, pe după rafturi, se pe zilnic 5—6 părechi de „pușor” inima aprinsă. Dar pacostea-i Din cauza îndrăgostiților, pa nu poate aerisi cofetăria, astăzi de zi se așteaptă asfixierea unuia slab de inger.

— Un concurs extraordinar avea loc în curând. Anume, tru aflarea felului cum au fost rate izmenele lui Laie Pilăal pe funia unde erau la uscat.

Comlăuș

— În sat se vorbește că de a plecat dascălul Doru la Se nu mai are cine să ungă pe

— Se vorbește iară, că mășinul Marița, își va schimba meșea va părăsi măcelăria și se va „gangster” de... pipel!

— Clubul sportiv din Sinaia care se laudă prin toate ziarele a victorii strălucite, a înghițit Dni nică la Comlăuș o bătaie stradală. A încasat numai... 5:0.

...Mă băeți, mă, lauda de...

Lipova

Duminică, la inaugurarea dului dela băi, care s'a făcut mari serbări, după ce s'a panglica, dându-se intrarea în apă, cine credeți c'au intrat mii? Un jidan și o jidancă!

Să mai zică cineva că jidavici fricoși și românii curajoși!

Pâncofa

Fiind induși în eroare de soane interesate, am publicat pre o domnișoară, lucruri ce corespund adevărului.

Informatorii ce ne-au dat de note, vor fi sancționați pe tor.

Curaul lui Negură

Duminică seara, când tram electric parcurgea distanța de Sămbăteni și Cicir, pe linie, babil fiind puse dinainte, au ploadat trei capse. La prima exzie, călătorii s'au speriat. Pe să se liniștească, a urmat a mai puternică și care a umplut gonul cu miros de praf de p. Un curajos a urlat plin de spa — Pușcă în tramvaiu!

Ca la comandă, călătorii aplecat capetele. Ba, cei mai jioși, între cari trebuie să pome pe d. Al. Popescu zis Negură — tout seigneur toute l'honneur — a ascuns sub banchete. A mai un o pornitură și pe urmă gata. Ale încet, călătorii s'au convins e nici o primejdie și au revenbuna dispoziție. Da, dar a disNegură. Unde e? I-au căutat și găsit sub o banchetă, de unde l-au scos de curajos ce e!

evoltă lemenină...

spună cine știe! Există oare în lumea
[asta milă?
nd fi-ai risipit cu dărnicie parfumul de
[verbină
harnicia-fi de albină,
nd n'ai alt păcat decât porara a cincizeci
[de anișori,
cerșești pe nopți cu lună plină, a tre-
[cătorilor idilă?

-a ars!

Cineva întreabă pe veșnicul Mi-
[a:
— Ce deosebire este între pădu-
[e Abisiniei și ghetete tale?
— ?!
— În pădurile Abisiniei se află
popor înreg de maimuțe, pe
nd în ghetete tale numai una
ngură!

Bogdan-Limbric

apă apariția articolașului — din
ptămâna trecută — ce-l privea
aproape, a proferat câteva ame-
nțări la adresa noastră.

— Dragă domnule Lim... par-
on Bogdan, de ce odată când vii
la Arad, nu te obosești să-ți tra-
ci amenințarea în faptă?

Noi suntem gata și la punct cu
obrenamentul de box!

șofer

pe linia de autobuse No. 1. a
șinat Mercuri în fața hotelului „Cru-
[a Albă”.

Nici nu-i mirare pe căldurile a-
ste, mai cu seamă că sunt obli-
[ți să stea cu haina pe ei. În afară
e asta geamurile din față nu se
ot deschite, astfel că șoferii în loc
e aer primesc în față gazele dela
motor.

Conducerea autobuselor nu crede
ă ar trebui făcut ceva? Intre timp
și făcut: a permis șoferilor să
conducă în cămașă și a comandat
eamuri mobile, cari vor fi livrate,
robabil, la... iarnă!

laimușoiul...

Se cheamă Cociu Pavel și este
rivor de birou la institutul „ob-
[ic.
Când cineva trece pela institut
[u crede că-i șade bine dacă-i
[ia mersul crăcănindu-se ca Du-
[neca trecută.
Frumoasă distracție, dar s'o facă
el acasă unde nu-l vede nimeni
unde nu jignește pe nimeni.

vrea?

Al. Popescu-Negură, într-o co-
ndență publicată în „Diminița”
ind de liceele profesionale ce
or înființa, în Arad, preconizează
înțierea gimnaziului de băieți
[i Vulcan” pentru a fi dat unui
[de liceu.

ropunerea e absurdă, pentru că
[aziul „Iosif Vulcan” are o mi-
e bine precizată în Arad.
[ntelegem de ce se leagă d.
[ră de gimnaziu! Sau îi amin-
[ceva neplăcut în legătură cu...
[le?

trebuie

ică Bărfescu, fiind odată filan-
[a cumpărat cuiva o placă de
[m. Zilele trecute l-am văzut
alerga într'un suflet dintr'o
[ie într'alta.
Ce-i cu tine Mitică de alergi

Ști, placa pe care-o făcusem
[am primit-o îndărăpt și-acum
[să-mi cumpăr... patefon la ea!

„Naționalistul...”

Il întâlniți ori unde: la sate ca
și în oraș, elegant, băfos și cu
gură mare. O spune oricui, când
n'o strigă în răscrucea drumuri-
lor, că e mare român, că seara
și dimineața se hrănește numai
cu carne de jidan, masa dela
amiază, fiindu-i compusă dintr'un
mușchi, iarăș de jidan garnisit cu
perciuni importați din Palestina,
precum și o salată în compoziția
căreia intră toate minoritățile din
România... Naționalistul nostru,
ca să fie în ton poartă cămăși
colorate: toate culorile curcubeu-
lui fiind imprimate — mai strident
sau mai estompat — deodată pe
cămașa lui.

Aceasta în public și pentru mul-
tume. În particular, „naționalistul”
nostru, e în fiecare zi la tenis cu
jidoacele și cu unguroaicele, prin-
tre cari se mai nimerește și câte
un jidan și ungur, chiar partner
al „naționalistului” câteodată... Nu
rareori se întâmplă, ca după „epu-
izarea” puterii la tenis, „naționa-
listul” nostru, în tovărășia acelo-
rași jidani și jidance, să meargă
la Steiner, la Fischer, la Rosen-
zweig sau la vre-un alt „român
lipsă la cântar” și cu „berg” în
coadă, să se adope cu câteva sticle

sau păhare de bere, sau după îm-
prejurări, să ardă un pui de chef,
cu țigari și cântece ungurești, până
a doua zi în zori...

Se mai întâmplă câteodată, ca
„naționalistii” de „soiui” acesti să
fie chiar tovarăși de afaceri cu ji-
danii și, — mi se spune — se
simt admirabili!

Am întrebat odată un naționa-
list de acesta:

— Cum dracu se face că ești
tovarăș cu 'n jidan?

— Lasă-l măi — mi-a răspuns
— asta nu e ca ceilalți! Așa e ca
și al noștri român bun!

...Să dea Dumnezeu să fie, dar
nu cred!

L-am întrebat pe altul:

— De ce tu, antisemit feroce,
ești toată ziua în tovărășia jidă-
nilor?

Am primit următorul răspuns:
— Fii atent: eu sunt contra ji-
danilor, nu contra jidăncilor cari
sunt fete bune!

Am încrustat răspunsurile pen-
tru a le reda odată — ceiace fac
acum — în speranța că șefii miș-
cărilor naționaliste se vor sesiza
și-și vor purifica organizațiile de
astfel de elemente.

dr. Cremene

Incepând dela 1 Iulie, ziarul „UNIVERSUL”
se vinde prin debitele de tutun. Noul depozitar
la Arad al ziarului „UNIVERSUL” și a celorlalte
publicațiuni ale sale, este d.

ȘTEFAN ROMAN

Depozitul este în str. I. G. Duca 10.

Emil Chelboru

cel mai credincios prieten al nos-
tru, este într-o zi admirat de către
o fetișcană ce pretinde că-i nostimă:

— Vai Emil dragă, ce frumoasă
cămașă de mătăsă ai!...

— Numai acuma ai observat? O
port fără întrerupere de patru săptămâni,
veni mărturisirea sinceră.

— Dar ce culoare are: albă sau
gris?

— Albă, că dacă ar fi gris, ar fi
acuma neagră!

A fost odată

un avocat bătrân care avea o ne-
vastă tină și-un secretar și mai
tinăr, așa că într-o zi observând și
el ce știa satul, se adresa secre-
tarului:

Domnule, aș vrea să-mi dai
o lămurire într-o chestie cam încur-
cată. Dă ești mai tinăr, ai mai
proaspete în cap cele învățate și
probabil vei rezolva problema mai
bine decât mine...

— Mă rog, despre ce e vorba?

— Uite, ști că am o moară și
un câine în județ. Și cu ocazia ul-
timei vizite am observat că javra
aia de câine intră pe furis în moară
și-mi mănâncă făina. Să-mi spuni
ce să fac: să vând moara sau să
omor câinele?

— A — răspunse secretarul —
nu-i nevoie să vinzi nici moara și
nici să omori câinele. Du-te la mo-
rar, trage-i o săpuneală bună și tri-
mite-l în... Pecica Maghiară pentru
că nu se îngrijește cum trebuie de
moară!...

Cețiți „Bravo”!

Portrete Ai auzit că...

...Intr'o Joi după masă, la Otlaca
a fost mare războiu în curtea școlii?

...Un domn din Bârsa e foarte
disperat decând Bidi s'a dus în vi-
legiatură delinativă?

...Un învățător de pe Valea Dez-
nei e foarte supărat de când s'a în-
surat?

...Un învățător din Minead ar pleca
acasă dar... nimeni nu-i dă bani îm-
prumut?

...Președintele național-țărăniștilor
din Tauț, mai are nevoie de o pă-
lărie, care să-i acopere și urechea
cealaltă?

...La Macea nu se vor mai an-
gaja paznici de noapte decât nu-
mai dintre aceia cari nu beau... apă?

...T. B. croitor de dame în Arad
și M. M. fost proprietar de bufet,
pentru a putea face cinsie, au co-
mandat din Comlăuș, 20 căruțe de
„dude” pentru a face rachiul din ele?

Puneri la punct

— D. Capotescu ne roagă să ară-
tăm că nu are nimic comun cu cele
publicate în articolașul „Șperț” apă-
rut săptămâna trecută, dsa nemai
făcând parte din asociație.

— D. Traian Raicu, despre care
s'a scris că a bătut un șofer, ne
trimite o scrisoare, prin care ne
arată că a fost provocat de șoferul
Bătăneanțu și prin urmare, n'a fă-
cut altceva decât să s'a apărat.

Tot nu știe citi

Mai mulți stăteau la o masă din
cafenea. Unul, era cu lista de vi-
nuri în mână și povestea...

— ... Am în familie un popă și
vre-o 7 dascăli...

— Mă mir atunci — întrerupse
că nu ști citi.

— De ce?

— Păi, te uiti în lista de vinuri
de un ceas și tot nu comanzi ni-
mic...

Nu știa

Un oarecare Melics a făcut recla-
mație la poliție, arătând că femeia
Ana Mucsi, cu care trăia de mai
mult timp în concubinaj, l-a părăsit,
dar nu s'a mulțumit să plece sin-
gură, ci a luat cu ea mobile și haine
în valoare de 10.000 lei.

Noi credem că Melics nu trebuia
să o reclame poliției, pentru că fap-
tul de a fi părăsit de o femeie, nu
e nici odată prea scump plătit!

Altul care nu știa

Ziarele relatează, că o elevă a
școlii de industrie casnică, în vâr-
stă de 17 ani și'n clasa II (oare
cum devine treaba?) a plecat dela
școală spre casă, dar n'a... ajuns.

Se bănuște, că un elev dela arte
și meserii — probabil absolvent al
cursului de șoferi — i-o fi schim-
bat direcția. Asta n'ar fi nimic nu-
mai de nu i-ar fi pierdut vreo...
piesă!

Tată la 98 ani

Din New-York se anunță că un
cetățean de acolo în vârstă de 98
ani, a devenit de curând tatăl unui
drăgălaș copil.

Medicii năucii, examinează, atât
pe tată cât și pe copil, pentru a lă-
muri acest caz.

...Credem că mai bine ar cerceta
pe mama copilului sau pe vre-un
verisor de-al ei, că la mai mare re-
zultat ar ajunge!

Pacostea chiriașilor

Știe oricine, că e bine să ai casa ta, pentru care să nu plătești decât impozitul către stat, către comună, către hornar, către lăptar, hingher, nevestă și alte bidigani de aceste. Dar vezi, lumea e prea mică pentru mulțimea oamenilor cari o locuiesc, iar dintre aceștia unii sunt mai harnici, alții mai leneși. Și așa s'a întâmplat că atunci când a fost împărțirea caselor, unii, mai iuți la picioare s'au învățat de casă—câte unii chiar de mai multe—iar alții, mai leneși au rămas pe dinafară, formând clasa oropsită, a chiriașilor.

Stăteam de vorbă mai zilele trecute cu un proprietar de casă mare, în care, în afară de el mai locuiesc vreo patru chiriași și mi se plângea amar de nerecunoștința și pretențiile exagerate ale chiriașilor. Era hiperscandalizat „săracul” om. Auzi, să nu-și poată el digera în liniște cele 8 mii de lei ce le încasează drept chirii! Avea dreptate bietul om. Dar mai bine să-l lăsăm pe el să povestească...

„...Știi — începu bietul proprietar de casă—mai acum câteva luni s'a mutat un chiriaș dela mine. Spunea că nu-i mai convine locuința, pentru că nu are baie, că intrarea e prin bucătărie, că una dintre cele trei camere e prea luminoasă iar celelalte două, prea întunecoase, că „spaițul” e prea mic, iar ca argument suprem, mi-a imputat că nu-i las fetița să se joace și să strige prin curte. Dar cum s'o las? Că dacă din întâmplare o mușcă un biet de câine ce-l am și eu, trebuie s'o trimit pe socoteala mea la Cluj la Pasteur. Și decât să țin câinele închis, mai bine nu las copiii chiriașilor în curte...

Apoi cum îți închipui d-ta să las fetița să strige prin curte? Că de sbierătele și țipetele ei, eu nu pot asculta radio și, Doamne, ce program frumos are Budapesta în fiecare după amiază! (Rugăm a se și cum spuneam, am pus afiș de închiriere pe poartă și în tabela de afișare că proprietarul e român!) E, suri a sindicatului proprietarilor de

case, dar abia de venea unul pe zi să se intereseze și să vadă locuința. Apoi, care cum venea, abia intra pe ușă, începea să strâmbe din nas și să întrebe:

— Sobe de teracotă nu puneți?
— Dușumeaua aste ar trebui înlocuită cu parchet!

— Apoi dacă locuința n'are baie, nu-mi trebuie, dar totuși, cu cât o dați?

— 1600 lei lunar, plătită pe trei luni înainte și contract pe un an, plus taxa de apă, taxa de gunoi și de hornar, 50 lei lunar pentru cheia dela poartă, taxarea contractului la Administrația Financiară... aci m-a întrerupt ticălosul de chiriaș, zicându-mi, că încă n'a ajuns într-o asemenea stare de prostie ca să se bage slugă la mine.

Văzând eu că așa nu merge — își continuă proprietarul povestea—am dat un anunț la toate ziarele ungurești, că la cele românești nu se merită că nu le citește nimeni. Au venit mulți să vadă locuința. Unul găsind niște pete pe pereți, mi-a spus verde:

— Ține-ți casa că-i plină de ploșnițe!

Eu „natoral” am protestat, dar tocmai atunci a pus dracu niște ploșnițe să iasă la iveală. Na, și cei dacă sunt câteva insecte? De abia fac să miște mai repede sângele în om și nu-l lasă să se lenevească de tot... Am vopsit apoi peretele, ca să nu se mai vadă petele, am astupat cu ghips găurile din podele și din pereți ca să nu mai poată ieși ploșnițele și niște prăpădiți de „șvabi” mari cât nucile, ce se stabiliseră prin bucătărie. Când să zic Doamne ajută, vine un altul, se uită cale de vre-un ceas la casă, apoi fără să zică un cuvânt pleacă. A doua zi, vine iarăși, mă întreabă cât cer pe casă. Ii spun și-mi răspunde:

Nu dau atâta pe ea. E prea scumpă și trebuie să aibă vreun defect, altfel n'o anunțai la gazete că-i de închiriat. Trec peste astea și a-și lua-o dacă la cele două camere întunecoase faci ferestre, vopsești pe jos, îmi faci antreu și baie.

Văzând eu — continuă proprietarul — că de două luni locuința stă goală și n'o pot închiria, mă gândii una și bună: Hai să-i fac omului pe plac. Ii spun că se face totul, iar el îmi dă 500 lei acot pe chirie, ca să fiu sigur de el. A plecat și eu am luat lucrători să repare casa. Când a fost gata am chemat pe chiriaș s'o vadă și spună cum să fie pictată. Vine omul și dă să-mi spună, când dracu știe de unde ieși câinele și nici una nici două, se aruncă la piciorul chiriașului rupându-i odată cu o bucată din pantaloni și o bucată de carne.

Ce-i porcăria asta? — mă întrebă el — d-ta ai câine și nu mi-ai spus? Acum plec să te dau la avocat pentru că nu mi-ai dat toate informațiile în legătură cu casa, voind ca prin înșelăciune să mă faci s'o închiriez dela d-ta... În afară de asta, trebuie să-mi plătești pantalonii, cheltuielile de tratament, întreținere și drum la Cluj, la institutul Pasteur...

Am plătit, ce să fac cheltuielile ce le-a avut, iar pentru că nu i-am spus că am câine, m-o improcesuat pentru înșelăciune și-mi cere vreo 50.000 lei despăgubiri... Auzi să nu fii tu stăpân în casa ta? Da ce le trebuie lor baie, că nu-i bine să se spele omul prea des! Ii de ajuns dacă se spală de două ori pe an — la Paști și la Crăciun — da atunci să se spele bine... Apoi antreu? ce-i trebuie antreu? Parcă nu tot așa intră și prin bucătărie ca și prin antreu? Dracu să-i mai înțeleagă pe oamenii de azi. Apoi camere luminoase! Astea vara is călduroase și iarna friguroase, pe când cele întunecoase sunt tocmai pe viceversa decât cele luminoase...

Și proprietarul nostru poate nu mai fi continuat cu plângerile, de venea un chiriaș din curte să-l anunțe că locatarul din fundul curții a omorât câinele, pentru că-i intrase n „spaiț” și măncase bunătate de mezeluri ce și le cumpărase pentru cină...

LA 24 IULIE va apare numărul viitor din revista „Bravo!” Deci peste două săptămâni.

Românizarea sindicatelor breaslă pe granița de vest

— De vorbă cu dl. Traian Horia Neagu —

Oradea. Până azi este inconfortabil că adevărații români puși la lucru la locul lor, au realizat în ultimul timp un potențial al românismului: în industrie, comerț, sport și viață civică.

Profităm de un fericit prilej care l'am avut, întâlnind pe Traian Horia Neagu, președinte al sindicatului restauratorilor, cafeștilor, bodegașilor și hotelierilor din Oradea Mare.

Între altele, dl. Tr. H. Neagu, președintele sindicatului, susține, în vederea românizării tuturor înșirărilor sociale și profesionale reclamă, mai bine zis conducătorilor — un tact, o răbdare, o perseverență excepțională.

Numai după o îndelungă persistență și după neobosită reușită, stăpânești oamenii și masele.

Ce ne declară dl. H. Neagu

În esență d. Traian Horia Neagu, președintele sindicatului și secretar general al partidului național-românesc, ne-a afirmat următoarele: „În urma unor conflicte personale, fără nici un substrat politic, am decis nedemn de orice comentarii, comitetul executiv al sindicatului nostru al restauratorilor și cafeștilor a hotărât cu unanimitate de a se retrage de la funcția de președinte local, ca președinte al congresului, ce va avea loc în curând la Oradea Mare, precum și președintele de onoare al congresului, ca să se prezente în fața comitetului de prezentări și stingerii steagului nostru tricolor al sindicatului”.

Ținem cu acest prilej să reținem că buna alegere pe care membrii sindicatului restauratorilor au făcut-o prin alegerea dlui Traian Horia Neagu care este, un admirabil organizator, un strălucit orator, un om de masă, activând cu frumos talent elan pe cele două țărâni române: comerțul și politica. Pentru aceste motive dsa e veșnic călător în interesul mișcărilor pe care le reprezintă. La București, la Iași, la Cluj și unde are nevoie, clamă nevoile celor mulți. Că dl. Tr. H. Neagu e un om care se însușește, prin excelență, tuturor activităților mari și nobile, rămânând mai presus de toate, omul de la țărâni săi naționaliști din Târnova, Petroasa și Bihor.

Bravo!

apare în fiecare săptămână

Director:
SIMION MICLEA

Redacția și administrația:
Arad, strada Alexandru M. 12

Fratele Hirsch neguțator de ouă pe graniță

Oradea. — De multă vreme ne-am propus să ne ocupăm odată de bine de afacerile, gheșefurile și manoperile jupânului Hirsch. Ce face el? D'apoi de! Face și el — chiriaș — un soi de comerț cu ouăle, dar așa, mai discret, pe graniță. Însă engros. Transporturi mari, în vagoane express amenajate — cu destinații sigure: Austria, Praga, Viena, Boemia. Pe unde și cum poate. Suntem informați că în dexteritatea afacerilor și matrapazlăcurilor dumnealui — inocente, în fond, vă asigurăm, — subzistă unele metode, unele sisteme care, oarecum, ar fi ilegale: Nu prea tare, nici prea mult, dar știți, ar fi vorba de ceva ilegalități, fraude și frustrarea fiscoasă.

Oricum, pentru ca fratele nostru Hirsch, neguțatorul de perle, pardon (!) de ouă să nu fie în legitimă suspiciune, în legitimă revoltă (?) de calomniere și ponegrire, mai știți? — e bine și rugăm chiar autoritățile vamale dela punctul Episcopie Bihorului, precum și Poliția de Frontieră, și organele fiscoale, să facă o anchetă inopinată, prin surprindere — o descindere oficială — în momentul și la locul unde fratele Hirsch realizează „exoperația” (nu epurarea?) ouălor, peste graniță, pentru ca să știm: frustează, fură, fraudează, contrabandează — sau... ce face??

Cetiți „Bravo!”

Atențiune către domnii directori de toate categoriile:

Ladislau Nánássy lustrator, zugrav și vopsitor de mobile.

Primește orice lucru pentru vopsit. Arad, Piața Avram Iancu 12. Preț eficient!

La Oradea

folosiți hotelul și băile

„RIMANOTI”

Apă caldă și rece la orice oră, calorifer — tot confortul. Curățenie exemplară Băi de aburi, cadă și bazin. Coafor, masaj și pedicură. Telefon 147. Autocar în gară la toate irenurile. — Prețuri reduse.

Băile Felix

(lângă Oradea — Pîșteanul românesc)

Apă termală de 40° C (zilnic 10 milioane litri) conține sulf și radium. Cu efect nelăsat în vindecarea bolilor reumatice și a bolilor femeiești.

Din nou instalat

baia de nămol, împachetarea cu nămol, băi speciale și cu acid carbonic, — pe lângă îngrijire medicală.

Pensiune completă cl. I. în lunie și Septembrie, lei 200 zilnic (hotel, baie și mâncare de 3 ori pe zi a la carte). În Iulie și August, lei 260 zilnic.

Pensiune cl. II. lei 100 zilnic. Pentru copii până la 12 ani lei 100 zilnic.

Deschisă întreg anul — Reducere pe C. F. R. Distracții diferite. Tenis, bibliotecă și băi în aer liber.